॥ ६ ॥ दिव्यांगरागामिति तैस्तस्याह्मपाधिक्याभिन्यक्तौ ईदृश्यर्थेऽयंमेउद्यमइतिसर्वान्ज्ञापयितुमेववादः ॥णा ८ ॥ ततः स्वस्नीणांतत्समीपगमनानंतरं ॥ ९ ॥ १० ॥ अ 📳 स्रात्वाद्रष्टुमिच्छामि भर्त्राज्ञांविनापिस्नानमरुत्वेव द्रष्टुमिच्छामीत्यर्थः ॥११॥ तस्यास्तद्वचंनं स्नानायनंगीकारवचनं॥यथारामआह तथाकर्तुमहिसि॥ तांदृखाचारुसर्वांगीं 📆

यानस्थांशोककर्षितां ॥ मलोपचितसर्वांगींजिटलांकण्णवाससं ॥ उवाचरामोवैदेहींपरामर्शविशंकितइतिभारतेतु मलोपचितत्यर्धेप्वेमितिशेषः ॥ १२ ॥ भर्तुभक्त्या आ वलोकयन्॥ उवाचमेघसंकाशंविभीषणमुपस्थितम्॥ ६॥ दिव्यांगरागांवैदेहीदिव्याभरणभृषिताम् प्रमाचिरम्॥ ७॥ एवमुक्तस्तुरामेणत्वरमाणोविभीषणः॥ प्रविश्यांतःपुरंसीतांक्षीभःस्वाभिरचोदयत् विचाचविभीषणः॥ मूधिवद्धांजिलःश्रीमान्विनीतोराक्षसेश्वरः॥ ९॥ दिव्यांगरागावैदेहिदिव्याभरण तिवांद्रष्टुमिन्छामिभर्तारंराक्षसे त्वाप्तत्युवाचविभीषणम्॥ अस्नात्वाद्रष्टुमिन्छामिभर्तारंराक्षसे त्वाप्तत्युवाचविभीषणम्॥ अस्नात्वाद्रष्टुमिन्छामिभर्तारंराक्षसे त्वाप्तत्युवाचविभीषणम्॥ अस्नात्वाद्रष्टुमिन्छामिभर्तारंराक्षसे त्वाप्तत्युवाचविभीषणः॥ यथाहरामाभर्तातेतत्त्वयाकर्तुमहिस्॥ १२॥ तस्यतद्वनंश्रुत्वामैथिलीपतिदे तथेतिप्रत्यभाषत्॥ १३॥ ततःसीतांशिरंःस्नातांसंयुक्तांप्रतिकर्मणा॥ महाहाभरणोपतांमहाहांवर्धा विभावात्वाद्यस्व विभावणः॥ १५॥ सोभिगम्यमहात्मानंज्ञाः श्वप्रहृष्टश्वप्राप्तांसीतांन्यवेदयत्॥ १६॥ तामागतामुपश्चरत्वांगृहिचरोषितां॥ रोषंहर्षचदैन्यंचराघ विभावात्वा ॥ १॥ १॥ सोग्रक्तवाहनवहने वितेः परीक्षितित्वर्यः॥ १॥ ज्ञान्वापि विभावानविन्यस्व विभावात्वादिवारः॥ स्वर्वाचर्यस्व विभावात्वादिवारः॥ स्वर्वाचर्यस्व विभावात्वादिवारः॥ स्वर्वाचर्यस्व विभावात्वाद्यस्व विभावात्वाद्यस्व विभावात्वाद्यस्व विभावात्वाद्यस्व विभावात्वाद्यस्व स्वर्वाचर्यस्व विभावात्वाद्यस्व स्वर्वाचर्यस्व स्वर्वाचर्यस्वर्वाचर्यस्व स्वर्वाचर्यस्व स्वर्वाचर्यस्व स्वर्वाचर्यस्व स्वर्वाचर्यस्व स्वर्वाचर्यस्व स्वर्वाचर्यस्व स्वर्वाचर्यस्व स्वर्वाचर्यस्व स्वर्वाचर्यस्य स्वर्वाचर्यस्व स्वर्वाचर्यस्वर्वस्वर्वस्व स्वर्वस्व स्वर्वस्वस्वर्वस्वयस्व स्वर्वर्वस्व स्वर्वस्वर्वस्वर्वस्वस्व स्वर्वस्वस्वर्वस्वयस्वस्वर्वस्वर्वस्वयस्वस्वर्वस्वर्वस्वयस्वस्वर्वस्वस्वस्वर्वस्वयस्वस्वर्वस्वस्वर्वस्वस्वयस्वस्वस्वर्वस्वस्वर्वस्वयस्वस्वस्वयस्वस्वयस्वस्वस्वस् सदीर्घमभिनिश्वस्यजगतीमवलोकयन्॥ उवाचमेघसंकाशंविभीषणमुपस्थितम्॥ ६॥ दिव्यांगरागांवैदेहींदिव्याभरणभूषिताम् इहसीतांशिरःस्नातामुपस्थापयमाचिरम्॥ ७॥ एवमुकस्त्रामेणत्वरमाणोविभीषणः ॥ प्रविश्यांतःप्रंसीनांस्नीभिःस्वाभिरचीदयत् ॥८॥ततःसीतांमहाभागांदृह्वोवाचविभीषणः॥ मूर्धिबद्धांजिलःश्रीमान्विनीतोराक्षसेश्वरः ॥ ९ ॥ दिव्यांगरागावैदेहिदव्याभरण भूषिता॥ यानमारे।हभद्रंतभर्तात्वांद्रषुमिन्छिति॥१०॥एवमुक्तानुवैदेहीप्रत्युवाचविभीषणम्॥ अस्रात्वाद्रष्ट्रमिन्छामिभर्तारंराक्षसे श्वर॥ १ १ ॥ तस्यास्तद्वनंश्र्त्वाप्रत्युवाचविभाषणः॥ यथाहरामाभर्तातेतत्त्रथाकर्नुमहिस॥ १२॥ तस्यतद्वनंश्र्त्वामेथिलीपतिदे वता॥भर्तःभक्त्याचनासाध्वीतथेतिप्रत्यभाषत ॥ १३॥ ततःसीतांशिरःस्नातांसंयुक्तांप्रतिकर्मणा॥ महाहीभरणोपेतांमहाहींबरधा रिणीम्॥ १४॥ आरोप्यशिविकांसीतांराक्षसैर्वहनोचितैः॥ राक्षसैर्वद्विभिर्गुप्तामाजहारविभीषणः॥ १५॥ सोभिगम्यमहात्मानंज्ञाः त्वापिध्यानमास्थितं ॥ प्रणतश्चप्रहष्श्चप्राप्तांसीतांन्यवेदयत् ॥ १६ ॥ तामागतामुपश्चत्यरक्षींगृहचिरोषितां ॥ रोषंहर्षचदैन्यंचराघ वःत्रापश्चहा॥१७॥

अतःपर्रकिवक्तव्यं किकर्तव्यमितिचितायुक्तमित्यर्थः॥१६॥ रोषं सर्वानर्थमूलयाऽनयाकिल सम्रहृद्भातृकेनेदंबहुदुःखमनुभूतमितिरोषः॥ यद्गा रावणगृहे चिरोषितत्त्वनि

मित्तकआरोपितोरोषोभाविशपथोपयोगी॥ चिरवियुक्तायाअबदर्शनमितिहर्षः॥ चिरकालंगलतीक्षयानया बहुदुःखमनुभूतमितिदैन्यं॥ १७॥